

מותו המזוה של אברהם נתנאל

בשעות המוקדמות של ה-28 בינואר שנה זו הוזעק שומר בית הכלא בתל-אביב על ידי העצורים. אחד העצורים בכלא, שהוכנס לשם קרוב לשעה שנים אחר חצות, כשהוא נטול הכרה מרוב שכרות, מוטל היה על הארץ ללא רוח חיים. נקרא רופא והוא קבע כי האדם מת. בדיקת הגופה ע"י הרופא הפתולוג העלתה כי האיש לא מת משכרות אלא מפצעים בראש. בשעה שהובא למשטרה לא ידע איש כי האדם הוא פצוע. היה ברור כי אירעה כאן טעות פאטאלית שאין עוד לחזור ממנה. האיש זוהה כאב-רהם נתנאל, בן 49, אדם גלמוד.

החקירה המיידית של המשטרה לא נתקלה בקשיים-האיש שהביא את "השכור" למשטרה מסר את שמו וכתבתו. ואולם עוד בטרם באו אליו שוטרים הופיע האדם בעצמו במשטרה ומסר הודעה מוזרה מאד נסיבות מותו של נתנאל. כתוצאה מזה עמד השבוע בפני כבי' השופט הראשי מר מלחי בת"א רופא ממשלתי, ד"ר שבתאי אשכנזי, כשפרקליט נפת יפו, מר נתן קנת, מאשימו ב"ריפוי אדם באופן רשלני עד כדי סיכון חייו". בנאום הפת תיחה שלו- ציין הקטיגור, כי לא זו בלבד שהרופא גרם למותו של נתנאל אך יש בפרשה הזאת משום משמעות ציבורית רבה כלפי הקהל הרחב. "יחסו של הרופא כלפי החולה הזה עלול לערער את האמונה הכללית של הציבור במקצוע הרפואי, דבר שהוא כשלעצמו עצוב ומסוכן, ומאידך מוריד הדבר את כבוד הרפואה במדינה..."

אותו לילה רכב נתנאל על אופניים בדרך מחולון לתל-אביב. גשם חרפי טפס על הכביש כאשר בכניסה מחולון לכביש הראשי התנגש רוכב האופניים במכונית נהוגה בידי חיים יעקבי. נתנאל נפצע ואיבד את ההכרה. הנהג אספו והביאו לבית החולים דגיני ביפו אולם במקום לא היה רופא שיגישי עזרה ראשונה לרצועו. נשלחה מהמקום אחות והש"ל לושא נסעו לבית החולים הממשלתי הכי לילי ביפו. לרוע המזל נדף מנתנאל ריח אלכוהול.

במקום קיבל אותם ד"ר אשכנזי שי קבע, כי האיש שיכור ויש למסרו למש"טרה. אולם הנהג יעקבי, שידע את הסוד, עמד על שלו ואמר לרופא כי הוא אינו סבור, שהאדם הוא שכור ותו לו... הדבר הרגיו את הרופא, שראה בדבריו של הנהג, שאינו בקיא במקצוע הרפואה - התחצפות... אז אמר הנהג כי בכל זאת יסיע את נתנאל ל"מגן דוד אדום", וועז את המקום. ואמית דייש כיררי זמו מה ל-... "מגן דוד אדום" בתל-אביב. אולם לתמד הונו אמרו לו שם, כי הם יודעים כבר על המקרה. כפי שילחה אח"כ החקירה טילפן הרופא ל"מגן דוד אדום" ואמר להם, שאדם המביא אתו שכור עלול להרפיע שם וכי הוא, ד"ר אשכנזי, כבר

בדקו ומצאו שכור. לאחר שאנשי מגן דוד אדום הסתמכו על הדיאגנוזה והנהג עזר דנו שומר את ידיעתו בסוד, הועבר נתנאל למשטרה והושם בכלא עד אשר יתפכת. ושם נפח את נשמתו. לאחר שיסתיים משפטו של הרופא יועמד גם הנהג לדין.

ח"קאפו" ישיבה באמבולנס

היום מתחדשת החקירה המוקדמת נגד רייה הנס, אחות רחמניה, הנאשמת במעשיים בלתי אנושיים ביהודים במחנה אוש"ווינצ'ים בשנים 45-1944. בבירור הראשון שהחל להתברר השבוע בפני כבי' השופט החוקר מ. ולדמן בת"א העידו שלוש נשים, שניצלו ממחנה המוות, אשר סיפרו, כי הנאשמת (שהיא כיום בת 29) הייתה "קאפו" (מפקחת מטעם השלטון הגרמני) במחנה והתאכזרה אל העצורים, ללא סיבה מיוחדת ובזמן העדר הגרמנים

אחת העדות, "ובתוכה ישיבה ה"קאפו" שלנו ממחנה צ"א באושוונצ'ים". רייה הנס נעצרה ושחררה בערבות של 2000 לירות, אולם בהתחלת החקירה מילא כבי' השופט אחר בקשת הקטיגור, מר טשרי נובילסקי, וביטל את הערבות.

שופט מול שופטת. זהו המשיפט השני נגד אשה יהודיה הנאשמת ב"שיתוף פעולה עם הגרמנים. כזכור נעצר צלם "העולם הזה" בשעה שניסה לצלם את הנאשמת במשפט הראשון, אשר בו יושבה כשופטת-חוקרת הגב' מ. שמיר, שאסרה על העתונות לפרסם את שמה של הנאשמת. הסיגור בחקירה נגד רייה הנס הלך בעקבות סיגוריה של הנאשמת הראשונה וביקש מן השופט שיאסור את פרסום שמה. אך השופט ולדמן לא הלך בעקבותיה של השופטת שמיר באמרו כי אין הוא יכול לתת צו כזה לעתונות וכי הוא משאיר את הדבר למצפונם של

בשראתה הגב' רייה הנס, הנאשמת בפשעים בלתי אנושיים נגד עצורי מחנה ההשמדה, את צלם "העולם הזה" ניסתה להתחבא ואיך מקרוביה הסתיר את פניה (מסומנים בחץ). מימין קצין המשטרה יואל זינגר שניהל את החקירה. משמאל - פניגורה של הנאשמת, עורך הדין שעוני.

העיתונאים. "העולם הזה" החליט החלטה עקרונית כי עליו להביא תמונות של הנאשמים בפשעים חמורים משום שהוא סבור כי הדבר עלול לעזור למשפט: עדים נרספים (לטובתה או נגד) עלולים לזהות ע"י כך את הנאשמים.

אתם קוראים לי פרוצה..."

מסדרונו של בית-הדין המחוזי (בנין הסי.אי.די. לשעבר שהופצץ כמה פעמים

מן המקום. אחת העדות סיפרה כיצד היכתה רייה הנס אשה, שנצטוותה לכרוע ברך ולהחזיק לבנה בידיה. האשה התעלפה, כי היתה חלשה ולא יכלה למלא את הפיקודה. הנאשמת המתגוררת בשיכון הסתדי רותי בכפר סבא, זוהתה על ידי עצירות אושוונצ'ים לשעבר במחנה עולים בפרס חנה, מקום בו עבדה כאחות רחמניה. יום אחד הגיע למקום אמבולנס, סיפרה

ותוקן) היה כמקרה באותו בוקר. נערך משפטן של שתי צעירות הנאשמות בפריצות. הן לא נראו "כאלה", אלא כגבירות מן החברה הגבוהה: אחת שמנומנת נח מדה בלי הרבה צבע, והשנייה יפהפיה שחרחרת כבת 27, קהל סקרנים הלך וחזר להציץ באולם בו ישבו השתיים בפני כבי' השופט קנת, לתת את הדין בעון פריצות. הן לא בכל יום נערך פה משפט כה "פיי קנטי".

האחת, עולה חדשה מצרפת (באה לארץ לפני כמה חודשים) הפתיעה את הנוכחים באולם, לרבות את התובע ד"ר טומי קביץ ואת עורכי הדין, ב"נאומה" המי נומק.

החבורה, שהתארגנה לא מזמן בארץ והפיצה כרוזים אלמוניים נגד "המוסר השמרני" של מדינת ישראל ("הנוער הי מתלבט") היתה בודאי יכולה להשתמש בנאום הגנה זה של הנאשמת כתומר תעמולתי. אלא שלא כדוגמת הצעירים הנלחמים למען "רעיון" מסויים, עמדה כאן אשה יפת-תואר והשמיעה את "האני מא" מין" הפרטי שלה.

"אתם קוראים לי פרוצה" אמרה, ואני אוכיח לכם כי לא אנכי העוברת על המוסר, אלא אחרים, רבים, רבים במדינה הזאת. אתם קוראים לי פרוצה, המשיכה האשה בצרפתית מלוטשת, וכמעט ספרדי תית, "יהיה כך -- סוף סוף אין זה אלא כינוי של מעמד מקצועי והעיקר הוא התוכן ולא השם".

במקום זה הוציאה האשה מארנק מעטפה מלאה קטעים מן העתונות המקומית והצביעה בזה אחר זה עליהם. כאן, הסבירה, מסופר על מעשה מגונה בילד, לזה ייקרא מעשה שפל. וכאן, המשיכה, על מעשה אונס. ושוב -- זהו פשע, ואילו אנכי באה להקל על אנשים, ועל ידי כך, מובטחני, אני המפחיתה את מספר הפשעים במדינה, ולא השלטון השומר על המוסר שלי".

מכאן ואילך השמיעה האשה הצעירה ניתוח כמעט פרוגרמטי-מדעי על "המקצ" צוע" וכבי' השופט נתן לה לדבר את אשר עם לבה, כשהנוכחים באולם מבייטים איש בעיני רעהו כאילו אמרו: "אכן צדקה האשה על שסירבה להזמין סיגור והיא מגנה על צעמה". אחד הנימוקים שלה היה מושתת על העקרון, כי אין החוק צריך וגם אינו מסוגל להתגבר על הטבע.

האשה והברתה נידונו לחמישים ל"י רות קנס כל אחת והשופט הזהיר, כי באם תתפסנה שנית בעבירה עלולות הן לקבל עונש עד ששה חודשי מאסר. לכן מתן נידונו שלשת הגברים, בעלי בית קפה ביפו, ששימשו "מתוכחים" ל-15 יום מאסר ו-50 ל"י קנס כל אחד). ועם תום המשפט אמר אחד מעורכי הדין הירדועים שהזמין במקרה באולם: "האשה הזאת שכנעה אותי. מעולם לא היה עולה בדעתי לנהל סיגוריה בצורה כזאת".

מדינת ישראל נגד הסלובקי אנדריי באניאק

הנאשם מתייעץ עם פניגורו צילום: רובינר
אשת הנאשם וכמרים מנצרת
השופט, ד"ר מ. פריק, מודיעין